Analize și opinii

Adrian Onciu: UNDE-I SOCIETATEA CIVILĂ?

Acum 49 minute 53 Vizualizari 4 Timp de citire

S-a iscat o întreagă dezbatere pe rețelele sociale după ce AUR a decis să organizeze mitingul din Piața Universității, pe 12 ianuarie. Diverse aripi ale suveraniștilor l-au acuzat pe Simion că ar urmări ”interese ascunse”, că-i omul sistemului, că a ales prost momentul și locul ș.a.m.d. În special Diana Șoșoacă s-a remarcat prin atacuri dure împotriva lui Călin Georgescu și a ideii de protest, dând astfel de înțeles că ar prefera mai degrabă un globalist get-beget la Cotroceni.

Să punem punctul pe i: nu există în acest moment alternative. Avem doar două variante mari și late. Ori mergem pe mâna lui Georgescu, ori pe mâna unui potlogar propus de autorii loviturii de stat. Așa că orice pretins suveranist care ne îndeamnă să nu-l votăm pe Georgescu ar vrea, implicit, ca viitorul președinte să fie după chipul și asemănarea lui Iohannis.

Ar fi fost ideal ca reprezentanții societății civile (și nu partidele) să inițieze mitinguri de protest. Adică sindicatele, ligile studențești și ONG-uri aflate în afara zonei de influență a lui Soros. Nu s-a întâmplat.

Liderii de sindicat au rămas cantonați sub aripa protectoare a PSD și a SRI. Sub pretextul că apără interesele membrilor cotizanți, acești lideri beneficiază de indemnizații de mii de euro lunar, de vile de vacanță și tratamente preferențiale în raport cu instituțiile statului. Sunt foarte sensibili la orice inițiativă guvernamentală care atentează la buzunarul membrilor de sindicat (sau generează concedieri). Situația se schimbă radical atunci când vine vorba despre atacuri grave ale statului la drepturile și libertățile cetățenești fundamentale. Ca de pildă puciul din 6 decembrie 2024.

Dintr-odată, liderii de sindicat dispar în ceață. Se fac nevăzuți. Consideră, în mod stupid, că rolul lor constă doar în a fi gardianul portofelului comun al sindicatului. Democrația poate muri în liniște, cât timp leafa merge, iar colegii de breaslă sunt pe deplin mulțumiți că au ce pune pe masă. Nicio remușcare, nicio tresărire, nicio urmă de demnitate în raport cu rolul lor de apărători ai drepturilor cetățenești fundamentale. Membrii de

sindicat ar trebui să fie reprezentați cu cinste și atunci (sau mai ales atunci) când au loc abuzuri incalificabile ale statului, tolerate și încurajate de Justiție.

băgat capul în nisip și s-au trezit buimaci abia după ”ordonanța trenulețul”, adoptată pe 30 decembrie. Oamenii i-au tras de mânecă: alo, guvernul Ciolacu ne umblă la bani! E pericol mare! Cum mai mergem în vacanță în Grecia? Râd vecinii de noi!

Imediat, sindicatele din învățământ au amenințat cu proteste în Piața Victoriei dacă salariile vor fi înghețate. ”Nu trebuie să se uite un lucru: și promisiunile trebuie respectate, la fel ca prevederile legale!”, au avertizat, dur, liderii de sindicat – uitând că în urmă cu doar două săptămâni același guvern a fost părtaș la o fărădelege infinit mai gravă decât potențiala înghețare a salariilor în 2025. Identic au procedat și sindicatele polițiștilor și angajaților din penitenciare, imediat ce au constatat că ”ordonanța ternuleț” atentează la portofelele membrilor cotizanți. ”Strigător la cer este faptul că cei vizați de tăierile salariale din MAI sunt exact polițiștii din stradă”, s-a revoltat sindicatul Europol.

Da, strigător la cer este doar atunci când Ciolacu ne face la buzunare. Nu și dacă își bate joc de noi ca de ultimii papagali, prin anularea alegerilor și implicit a democrației.

Situația e trasă la indigo în cazul studenților. Liderii tinerilor studioși au închis ochii la lovitura de stat din 6 decembrie, însă au sărit ca opăriți imediat după ce guvernul Ciolacu le-a tăiat banii de transport.

Halal principii, stimați sindicaliști și dragi viitori intelectuali ai țării!

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor